

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

1 והיה העיר הקרבה אל
החולל ולקחו זקני העיר
ההוא וגלתו בְּסֹר אֲשֶׁר
לָא עָבַד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁבָּחָה בְּעַל:

דברים כא ג
2 לֹא תִרְאֶה אֶת שׂוֹר
אֶחָדָךְ אוֹ מֵת נְדָחִים
וְהוֹתַעְלַמְתָּ מֵהֶם הֵשֶׁב
תִּשְׁכַּחם לְאַחֲרֵי:

דברים כב א
3 אִפְסָ כִּי לֹא יִדְעָה כָּא
אֲבִיוֹן כִּי בָרָךְ יִבְרַכְךָ יי
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:

דברים כג ז

לעזי רש"י
קביל"א [קביל"א]. יתד,
קסרסול.
קופל"ה [קופל"א]. צמד.
דייל"ש. קנוקנת.

מוֹכֵר רֶשִׁי
 בְּחֻרִי. יִסְכֹּר פֻּעִלִים
 וְיִסְכֹּר לָהֶן שׁוּרִים עַל
 לְמַדְרֹשׁ וְהִסְכִּימוּ הַשׁוּרִים
 וְיִסְכְּרוּ (לָשׁוֹן תְּחִלָּה)
 וְעִנְיָנָם וְכִרְמֵיהֶם וְהַמְלָכָה
 לֹא מִיֵּדָה לְכָלֹם שֶׁאֵין
 מִשְׁחָן לָקֹד (חֻלְוִי 19).
 אֵלֶּה מֵהָא דְּלִיבָא
 לְשִׁמְשׁוֹ מִיבִידָא. דְּחֻלָּא
 מִיבִידָא אִי כֹלֵל דְּקֹדֶשׁ, וְדִלְכָא
 מִיבִידָא אִי כֹלֵל, אִי רִשָּׁא
 אִי כֹלֵל, וְהֵנָּה אִי כֹלֵל
 הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יִדְעִין אִי מִיבִידָא
 אִי כֹלֵל, דְּנִגְמַר מִיָּה (שִׁבְתָּ)
 (כִּכָּזָא). לְצִדְכָא, פֶּדֶי שֶׁל
 אֲבֹנִים עֲרֵב (פְּסוּחִים כו').
 הַיִּסְכָּרָה לְרֶשֶׁת, עֲנִיָּה

דוקא זשיטווס כסותו זמעי'א ליה וכל
דדמי ליה דשמא ייחנה שטוחה
יותר מעדי זורכה עד שיתקלקל
אזל בספר אמרינן דקורא בהן אף
ע"ג לזורכו הוא כמו זורכה ולא
זורין לזיכא למחש' למידי כיון שקצבו
לו זמן אלה לשליש יום או אחד
ל"ז חדש ולא ילמוד כי בתחלה נה
לא יקרא וישנה וכלי נחשת דמיא
לקמן דמשתמש אפי' בחמין וכלי כסף
בזון אפי' לזורכו מותר כיון שעל
ידי אותו תשמיש אינו יכול לבא
לידי קלקול ותדע דאי דוקא לזורך
הכלי מאי פריך פקדון מאי עבדיה
גביה תימן שהוא שומר יס לו לעיין
שלא יתקלקל אע"פ שהעצמי' אינם
אומרים לו להשמש:

הכניסם לריבקה ודשה. בתוספת
(דפסה) ט' תני לה גבי
פרה אדומה: **בשביל** שתינק
ותרוש פסולה. ובסיפא (דמספאל) ט'
קמי לזורכו פסולה לזורכה כשירה
ולכן פריך אלמא לזורכו ולזורכה
חשיב כמו לזורכו ואסור ומשני דלמס
לאורייתא פסולה כמו כז' עלי' דמס
דפסולה מדרב פפא וא"ת ואמאי
מיימי הוי' דשכן עליה עוף ואי
משום דרב פפא אמר למלתיה עלה
אמאי לא אמר אהך דהניסא לרבך'
ו"ל משום דצרייתא היא אבל הך
דשכן עליה עוף היא מתמינין:
אף עובד דניחא ליה. וא"ת ובפירה
אדומה מנלן דבעינן דניחא
ליה דצשלמא למאן דיליף (סוטה
דף מו.) עבודות צפרה מג"ש דעול
עול ניחא אלא למאן דלית ליה ג"ש
ומשכח עבודות צפרה גופיה מנלן
דבעינן דניחא ליה ו"ל דכיון דשוין
צפסול עול ועבודות גס לעינן דניחא
ליה י"ל להשוות וא"ת ועלה עליה
זכר אמאי פסולה הא ודאי לא ניחא
ליה להפסיל פרה שדמיה יקריס
בצביל דצר מועט ו"ל דאם היתה
כשירה הוה ניחא ליה ולכן אין
להכשיר וא"ת הכניסה לרבקה ודשה
אמאי כשירה מאי שנא מעלה עליה
זכר דהמילוי מאי שנא דהפסיל ויחא

המתעלם הא כיצד
יגה לפי כבודו בואו
מרה והתעלמות מהם
קברות פשיטא האי
חי את לא תעשה
לשלו מרובה משל
האמר רב אפם כי
לא

אז נמי סבר כר"י דאמר דוקא העלה עליה זכר אצל
צפרה ענמה אלא צנתה וטעמא דרבנן דפסולה כדדרשינן
ההיא דרשה וה"ה דמנו פליגי בלקחו פרה קטנה וא"ת העושה
מיים אמאי מייפסלה והוא לא נחא להו לבעלים וי"ל כגון שהיה
וא"ת צברק אפי' מעמידין (ע"ז דף כג:) דפוסל ר"ה פרה הניקתה
הגיה אלא אמאי פסולה תמוס רביעיה לזוהא דפסולה משום עול
פוסל בשאר קרבנות לכך קאמר דקדשי מונח היא דממעטינן גרבע
דוחה לא תעשה ועשה. וא"ת דכפ"צ דיבמות (דף כה.) ובפ'
גרידא ואמאי והא איכא עשה דקדושים יהיו וי"ל דלא קאי
והא כי אמרינן דאין עשה דוחה את לא תעשה ועשה
ה"מ